

מ"ת 8293/01/20 - מדינת ישראל נגד עובייד ארקאן, אודי ביסאן, סאם אבו דולה, רביע ביסאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 8293-01-20 ישראל נ' ארקאן(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. עובייד ארקאן (עציר) 2. אודי ביסאן (עציר) 3. סאם אבו דולה (עציר) 4. רביע ביסאן (עציר)

החלטה

1. בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים כנגדם.

כתב האישום

2. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות בנשק (החזקה נשיאה והובלה) וניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ או להזיק לו (עבירה לפי סעיף 456 לחוק העונשין).
3. על פי המתואר בכתב האישום, קשרו המשיבים להטמין מטען חבלה בפאב ה"בלפור" בנהריה, המצוי ברח' בלפור 1, ולהפעיל את מטען החבלה כך שיגרם נזק לפאב.
4. בלילה בין 17/11/19 ו- 18/11/19 הצטיידו הקושרים במטען חבלה; המשיבים 1-2 נסעו מאיזור הישוב ג'ת, ברכב קיה פורטה 2016 שהנו בבעלות משיב 1, כשהם מחזיקים את מטען החבלה; בשעה 3:06 לפנות בוקר, הגיעו המשיבים 1-2 סמוך לפאב, אחד הקושרים (כך לפי כתב האישום) שבר זכוכית בחזית הפאב, הניח את מטען החבלה בתוך הפאב ויצא מהפאב (לערך בשעה 3:07); השניים נסעו עד אשר הגיעו חזרה לג'ת (לערך בשעה 3:32). במהלך הנסיעה הוחלפו לוחיות הזיהוי של הרכב ולאחר הטמנת המטען הושבו הלוחיות המקוריות.
5. משיבים 3-4, על פי כתב האישום, נסעו יחדיו ברכב יונדאי שבבעלות אחיו של משיב 3 כאשר ברשותם משדר אלחוטי; המשיבים נכנסו לבית קפה ארומה בנהריה, שהנו במרחק של כ- 140 מטרים מהפאב; המשיבים 3-4 שהו בבית הקפה משעה 3:02 ועד שעה 3:33; בשעה 3:34 בהיותם ברחוב הגעתון, במרחק של 65 מטרים לערך מהפאב, לחצו המשיבים 3-4 על השלט, ומטען החבלה התפוצץ; כתוצאה מהפיצוץ נגרם נזק לפאב.
6. המשיבים חולקים על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, אף לשלב זה.

טענות המבקשת לראיות בתיק

עמוד 1

7. המבקשת טוענת כי ניתן לקשור את רכבי המשיבים (כמתואר בכתב האישום) ולמקמם בזירה; המבקשת מוסיפה כי בין המשיבים 2 ו-4 התקיימה שיחה בליל האירוע, בין השעות 2:29 ועד 2:32; בשיחה שואל המשיב 2 את המשיב 4 (המכונה "תחבוש או טחבוש") איפה אתם; לאחר שזה לא עונה משיב המשיב 4 "הלכתי לישון, נדבר מחר", כשאלביא המאשימה המשיב 4 אינו ישן; בשעה 2:32 יש שיחה יוצאת למשיב 4- המקום פתוח. בשעה 2:37 נשלח קובץ וידיאו ממשיב 2 למשיב 1; בשעה 3:21 נשלח קובץ וידיאו ממשיב 2 לצד ג'; בשעה 3:22 שיחה יוצאת ממשיב 2 לצד ג' "תגיד לי אני יכול להגיע לעבודה באיחור" (המשיב 2 הנו בעל העסק). יש עוד רישומי שיחות קצרים (3:22 לצד ג'; 3:54 למשיב 4 "מה עם מחר כשתתעורר תקרא את ההודעה אל תאחר לי").

8. למחרת היום, בשעה 8:49 משיב 2 גלש באינטרנט לכתבה על הפיצוץ בנהרייה. הגלישה היתה בגוגל כרום חרף העובדה כי המשיב 2 אינו נוהג לגלוש בגוגל כרום.

9. ביום 26/11 עבר המשיב 1 תאונה עם רכבו- רכב הקיה. המשיב 1 הגיע למוסך ללא לוחיות זיהוי של רכב הקיה וללא רישיונות רכב.

10. משיב 2 נעצר ביום 9/12/19; המשיבים 1,3,4 נעצרו ביום 11/12/14 עת שהו יחד בצימר

11. המשיבים כולם שמרו על זכות השתיקה

12. המטען- הנו מסוג מערכת דיגיטל רימוט, בעלת שלט, טווח הפעלת המטען הנו 375 מ' בשטח פתוח; בשטח בנוי כמובן טווח ההפעלה נמוך יותר בהתאם לתוואי השטח ולגורמי ההסתרה; אין בעיה להפעיל המטען מרכב נוסע; הפרשי הזמן בין לחיצה והפעלה הנם חלקיקי שניה. על כן אפשרי שהמטען הופעל מהיונדאי במקום בו היה הרכב בסמוך למועד הפיצוץ. לא נמצאו דנ"א או טביעות אצבע על המטען.

13. אין חולק כי מדובר במטען נפיץ היכול לגרום למות אדם. לא נצפו עסקים פתוחים בשעות הללו (למעט ארומה). רכבים שעברו במקום בשעות סמוכות נבדקו ונשללו

14. קיימת חוות דעת מומחה סימנים, כי קיימת התאמה סוגית בין רכב הקיה של המשיב 1 ובין הרכב שנצפה מטמין הפצצה בפאב; תמונות מזירת האירוע לבין תמונות רכב המשיב 1 העלו "רמה גבוהה של התאמה" (חוו"ד קכה).

15. קיימת התנהגות מפלילה של המשיבים כולם, מעבר לשתיקתם- עת משיב 3 נמלט מהבית, בעת המעצר נצפו המשיבים 3,4 עומדים במקלחון ומסתתרים, המשיבים עברו מצימר לצימר, ועוד.

טענות המשיבים

16. המשיבים טוענים כי בכל הכבוד לא קיימת תשתית ראייתית אף לא ברמה לכאורית

17. אין צורך בחוות דעת כי ניתן להפעיל הפצצה מרכב; ניתן להפעילה גם בהליכה, גם ממקום סגור וגם ממקום פתוח; על מנת לשלול כל האפשרויות האחרות- היה על המאשימה לבדוק כל רדיוס ההפעלה האפשרי וזאת לא עשתה.

18. המשיבים הנם חברים ואין רבותא בשיחות ביניהם; העובדה כי משיב 2 גלש באינטרנט אינה מעלה ואינה מורידה;

השיחות הליליות בין המשיבים לא מלמדות על תכנית פלילית, ההיפך הוא הנכון

19. התנהגות המשיבים- שתיקתם, שהייה בצימרים, אינה יכולה לחזק אין ראייתי

20. קיימים נתקים בזיהוי רכב הקיה; מדובר ברכב נפוץ;

21. אשר לפאב- מדובר בעסק "מאויים", כשהאיום מגיע מאנשי פשיעה ואחרים, ולא מאנשים נורמטיביים כפי המשיבים

הראיות- המניע אליבא המאשימה

22. ביום 13/7/19 הגיעו מספר אנשים לפאב הבלפור; בעל המקום אמר להם כי הפאב מלא, ועל כן היכה אותו אחד מהבאים, והקבוצה נכנסה בכוח.

23. בעל המקום הזמין משטרה; חבר של הנאשמים (רביע עווידה) עוכב; בהמשך, הועברו סרטוני אבטחה והתברר כי המעוכב הוא לא האדם שתקף את המתלונן בתיק ההוא.

24. המשיב 2 נצפה בפאב בזמן האירוע; בטלפון של אחד מעובדי הפאב נמצא שמו של המשיב 1; בטלפון של המשיב 2 נמצאו התכתבויות עם ראמי עווידה מיום 16/4/19 ומיום 4/4/19 בנושא הפאב (מזכר שלו פריקת טלפון המשיב 2).

25. ראה גם הודעת רמי עווידה מיום 25/12 לעניין האירוע.

26. התכתבויות שנמצאו בטלפונים של המשיבים- עסקו בפאב הבלפור כמקום בילוי, וזאת 3 חודשים טרם אירוע הקטטה בפאב. (ראה מזכר שלו פריקת טלפון המשיב 2)

27. האירוע ה"מחולל" אליבא המאשימה, התרחש ארבעה חודשים טרם הטמנת הפצצה; מדובר באירוע בו נכח אחד המשיבים (המשיב 2) בפאב בזמן האירוע, וחבר של המשיבים (רביע עווידה) עוכב.

תנועת הרכבים- מצלמות

28. עיקר יתבה של המאשימה מושלך על זיהוי הרכב ממנו הוטמן המטען (קיה) ונוכחות רכב אח המשיב 3 באזור, (יונדאי) ממנו הופעל לכאורה המטען; המאשימה סבורה כי מדובר ברכב קיה מ.ר 88-590-38 אשר הנו בבעלות המשיב 1, וברכב יונדאי מ.ר. 5704072 שהנו בבעלות אחיו של המשיב 3.

29. רכב קיה לבן **עליו לוחית רישוי גנובה (83-102-76)** נצפה פונה בסביבות 2:58 לכיוון נהריה, סמוך לאחר שרכב היונדאי השייך לאחיו של המשיב 3 נצפה באזור (2:53). לוחית הרישוי הגנובה תואמת רכב סקודה

30. בשעה 3:01 עוברים המשיבים 3-4 ברכב היונדאי ברח' בלפור, לא רחוק מהפאב, ובקרבה לסניף ארומה; בשעה 3:02 מגיעים המשיבים 3-4 לסניף ארומה.

31. בשעה 3:02 נצפית קיה ברח' בן צבי בנהריה. (נספח שק"צ מיום 7/1/20 אלכסנדר רומנוב)

32. בשעה 3:06 נעצר רכב קיה ליד פאב הבלפור; דמות נצפית יוצאת מצד הנוסע שליד הנהג; הדמות נראית שוברת את חלון הפאב, מניחה דבר מה בפאב; בשעה 3:07 רכב הקיה נצפה לכיוון היציאה מנהריה, צומת נהריה
33. בשעה 3:10 נצפה הרכב מגיע לצומת כברי; בשעה 3:19 נצפה רכב הקיה, של המשיב 1, עם לוחית הרישוי **המקורית שלו**, במצלמת מהירות, בצומת מעיליה, מצפה הילה.
34. בשעה 3:23 נצפה רכב הקיה בכפר ורדים; בשעה 3:26 נצפה רכב הקיה ביציאה מכפר ורדים ליאנוח. בשעה 3:28 ובשעה 3:32 נצפה הרכב בתוך ג'ת.
35. יוזכר כי המשיבים 3-4 נצפו מגיעים לסניף ארומה בנהרייה; משעה 3:02 ועד שעה 3:32 שהו המשיבים 3-4 בסניף ארומה (ואף הזמנתם נתפסה - מזכר טאליע עמאר מיום 3/12/19); ראה למשל מזכר שקז לגבי נוכחות המשיבים.
36. בשעה 3:33 יוצאים המשיבים עם רכב היונדאי מארומה נהריה לכיוון היציאה מנהרייה; (ראה למשל מזכר רטו) בשעה 3:34 נמצא רכב היונדאי עם המשיבים 3-4 בשדרות הגעתון; בפאב הבלפור מתרחש הפיצוץ. הרכב יוצא מנהריה רק בשעה 3:40 לכביש 4 לכיוון דרום ומשם כביש 865 צומת עכו מזרח, לכיוון מזרח. (ראה גם מזכר שר"מ, ובמיוחד מזכר רומנוב מיום 7/1/20 מזכר שקצ)

זיהוי רכב הקיה

37. רכב קיה נצפה במצלמות מועדון בלפור; סמוך להגעתו נצפו גם משאית, רכב מזדה לבן (אשר נוסעיו נחקרו ונשללו); לא נצפו בעת הפיצוץ אנשים או עוברי אורח אחרים באזור. הרכב נצפה גם במצלמות מועדון "סוגו" (נספח "רב").
38. נסיעת רכב הקיה מג'ת וחזרה - מפורטת במצלמות נספח שקג. תפיסת רכב הקיה במוסק נעשתה ביום 17/12/19 (קמ"ב, קמ"א).
39. חוות דעת מומחה (קפ"ה) משווה את תמונות רכב הקיה מהמצלמות, עם כלי הרכב של המשיב 1 אשר נתפס; חוות דעת המומחה קובעת התאמה במאפיינים סוגיים ביחס למצלמות בג'ת, התאמה חלקית ביחס למצלמות צומת כברי, **רמה גבוהה של התאמה ביחס למצלמות משטרת נהרייה ועיריית נהריה**, והתאמה במאפיינים סוגיים ביחס למצלמות כפר ורדים וינוח ג'ת.
40. יש להדגיש כי במקור, נראה רכב הקיה יוצא מכפר ג'ת לא רחוק מביתו של משיב 1.
41. נספח קעז מביא תמלול שיחה בין משיבים 1-2 מיום 19/11; על פי האמור בשיחה, מזהה המשיב 1 פגיעה ברכב הקיה בצד אחורי שמאלי ושואל את המשיב 2 לפשרה; המשיב 2 משיב לו כי מדובר בפגיעה מזמן, בתאונה שסיפר לו עליה. משיב 1 עונה "חשבתי שבשאר עשה ולא הודיע לי...".
42. מהודעת חמוד חמודי, (15/12/19, 28) בעל המוסך אליו הובא רכב הקיה שעבר תאונה (בהמשך, לאחר האירוע נשוא האישום) עולה, כי הרכב הושאר במוסק ללא לוחיות זיהוי, אלו פורקו ממנו, ובעל המוסך נדרש להכריז עליו כאובדן גמור חרף שלא היה במצב כזה

רכב היונדאי

43. אין חולק כי רכב היונדאי ונוסעיו שהו בנהריה (ראה גם הודעת חוסין ביסאן 17/12/19 סומנה 38, הודעת דניאל אבו דולה מיום 10/12 סומנה 22, שאישר הבעלות ברכב). ראה נספח ר"ב.
44. על כך יש להוסיף תנועתו ה"חשודה" של רכב הקיה בהגיעו לנהריה- נסיעה דרך רחוב בלפור שלא לצורך, נסיעה הרכבים שניהם זה בסמוך לזה, ועוד.

פריקת הטלפונים

45. ממצאי פריקת הטלפון של המשיב 2 תוארו לעיל; הממצאים פורטו במזכר טאליע עמאר מיום 11/12/19 (סומנו ככל הנראה שלו) וכן במזכר ר"ו
46. כפי שבואר לעיל- בפריקה נמצא כי הבלפור שימש עוד בחודש אפריל מקום בילוי של מי מהמשיבים; כן עלה כי המשיב 2 נוהג לגלוש בד"כ בגוגל ולא בגוגל כרום ולמחרת הפיצוץ גלש בגוגל כרום.
47. קיימת קבוצת וואצאפ בה חברים המשיבים (הדירה- מזכר קעג).

המטען

48. מטען הנפץ זוהה כמטען בו מערכת דיגיטל רימוט (שליטה דיגיטלית מרחוק); טווח ההפעלה הנו 375 מ' בשטח פתוח (קצין פיתוח אלקטרוניקה- שק"ס); הפרשי הזמן בין לחיצה לפיצוץ הם מידיים; ראה גם מזכר ר"ה.
49. הפעלה בשטח בנוי אפשרית אך טווח ההפעלה קטן ביחס לתווך החסימה של קשר העין; אין הכרח בקשר עין (הודעה לתיק- מיום 15/1/20).
50. אין בעיה להפעיל המטען מרכב נוסע.
51. הפעלת המטען מבחינת יכולת יצירת קשר ממקום רכב היונדאי נוסתה, מרחק 65 מטרים מהפאב; ההפעלה הפעילה את המקלט 3- פעמים ברציפות. (קצז, מעבדת חבלה פקד פלג)

ראיות נוספות בתיק

52. קיים מזכר רביע חלבי (ריד) המלמד כי צפה במצלמות האבטחה של פאב הבלפור מאז סגירת המועדון ועד שעה שתיים וחצי לפנות בוקר; לא נצפו בתיק עסק פתוחים בסמוך למועדון בשעות אלו
53. קיים מזכר (ריב) המלמד כי המרחק בין פאב הבלפור לארומה הנו 130-140 מטרים; אין קשר עין בין מקום מושב המשיבים בארומה ובין פאב הבלפור
54. קיימת התנהגות מחשידה ניכרת לאחר האירוע- התחמקויות המשיבים, שתיקתם בחקירותיהם ועוד

ניתוח הממצאים

55. עובר לחתימת החלטה זו, במספר ימים שוחררו לבקשת המבקשת (!! המשיבים 1-2 בתנאים נוחים; נותרו המשיבים 3-4; לאחר שבחנתי תיק החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי ביחס למשיבים 3-4 עצמת הראיות בתיק אינה מלאה, ויש בה חולשה.

56. אתחיל ברישא- המניע- ייחוס הקטטה בפאב הבלפור, קטטה שהתרחשה כארבעה חודשים עובר לאירוע, כטריגר לאירוע, מקימה חולשה ראשונית. כזכור- מדובר באירוע בו הוכה בעל הפאב, הזמנה משטרה, ועוכב חברם של המשיבים (רביע עווידה) ולא מי מהמשיבים; זמן קצר לאחר מכן שוחרר אותו חבר; המשיב 2 נכח באירוע, הא ותו לא.

עוד עלה כי קיימת התכתבות בין המשיבים בנוגע לפאב (אם כי ברור שאין בכך רבותא כלשהי שכן אין חולק כי הם בילו בפאב בעבר).

57. הקשירה בין אירוע בו מעוכב, חבר של המשיבים, ובין ייזום והוצאה לפועל של הטמנת מטען נפץ, עם שלט, בשתי מכוניות, בתכנית מאורגנת, **ארבעה חודשים לאחר מכן**, רחוקה עד קלושה.

המשיבים עצמם-

58. **המשיב 1**-שוחרר- לטעמי לגבי המשיב 1 ניתן היה לטעון ביחס לתשתית; עם זאת משהמבקשת עתרה לשחרורו, שוחרר המשיב 1

60. אציין כי גם ביחס אליו, הגם שישנה תשתית, קיים קושי העולה מהשיחה מיום 19/11- משיחה זו עולה כי לכאורה ברכב הקיה משתמשים גם אחרים, ובמיוחד יתכן כי ביום 18/11 השתמשו ברכב אחרים (לאור תהיית המשיב 1 ביחס לפגיעה). עם זאת קושיה זו עניינה לתיק העיקרי

61. **המשיב 2**- אין דבר הממקם המשיב 2 ברכב הקיה; שחרורו אפוא מסתבר

62. ברי כי קיימת השפעה ישירה בין שחרור המשיבים 1-2 ועניין המשיבים 3-4; חלק מהותי מקשירת המשיבים 3-4 לאירוע הנו סמיכותם לרכב הקיה, מבחינת לוחות זמנים, התכתבות בין המשיב 2 למשיב 4 (הגם שברור כי בהתכתבות אין דבר לאור השעה בה נערכה ולאור שהפאב בשעה זו היה סגור, והרכבים טרם יצאו לדרכם!)

63. השפעה נוספת הנה ההשפעה של עיקרון השוויון בין נאשמים, כעולה מבש"פ 817/19 **טום אביב בן דהן נ' מ"י**.

64. כעת אפנה למשיבים עצמם

65. **המשיבים 3-4** - אין מחלוקת בדבר המצאות המשיבים סמוך למקום הפיצוץ בליל האירוע; המשיבים נצפו בארומה נהריה עובר לפיצוץ, יצאו לשדרות הגעתון ונצפו ברכב ברגע הפיצוץ.

66. אלא שלא די בהמצאות וברכב לשם הרשעה, אף לא פוטנציאל הרשעה; אדגיש- אין בפנינו ראיות פורנזיות, או צילום של הפעלת המטען; הראיות הן נסיבתיות.

67. לטענת המאשימה, המשיבים 3-4 הם שהפעילו הפיצוץ באמצעות שלט רחוק; המאשימה הוכיחה כי מהמקום בו שהו המשיבים **ניתן היה** להפעיל המטען. אלא שאין זו האפשרות היחידה המסתברת
68. העובדה כי נבדקו רכבים ואנשים שנצפו בסמוך לזמן הפיצוץ אינה מחייבת מסקנה כי המשיבים הם אלו שהפעילו המטען; העובדה כי ניתן להפעיל המטען מרכב (ואף הדבר צוין) , אינה שוללת כי ניתן להפעיל המטען מבית, מעסק סמוך (בין סגור ובין פתוח), או ממקום שלא דווקא מכוסה ע"י המצלמות
69. כדי לייצר מסקנה מסתברת, היה על המאשימה להקיף מלוא רדיוס הפעלת המטען האפשרי, ולהראות כי בכל אחד ואחד מהמקומות האפשריים לא נכח מפעיל מטען אפשרי; בדיקה זו היתה מהווה את אותו "תער של אוקהם", לפיו משנשללו יתר האפשרויות נותרה אפשרות אחת בודדה, גם ברמה לכאורית
70. כל שנבדק במקרה דנן- הן מכוניות שנצפו במצלמות באותה שעה, ואנשים (למעשה הולך רגל) שנצפה באותה שעה; מי יתקע כף לידינו כי לא נכח בעסקים סמוכים, גם סגורים, מבנים סמוכים, גם סגורים, מפעיל פיצוץ אחר וזה יצא ממקום מחבואו רק ביום המחרת??? מי יתקע כף לידינו כי ברכב חונה לא נכח מפעיל פיצוץ או ברחוב עצמו, במקום שלא מצולם????
71. העובדה כי רדיוס הפעלת המטען (אמנם בשטח פתוח) הנו 375 מטרים מחייבת בדיקה ולו קרובה של רדיוס זה, של כל המבנים, הרכבים, הולכי הרגל, בין שניתן היה לצפות בהם במצלמה ובין שלא; זאת לא נעשה.
72. הבדיקה והאישור כי יושבי רכב היונדאי (המשיבים 3-4) יכולים היו להפעיל המטען, אינה מחייבת כי הם אלו שהפעילוהו
73. בכך לא תמו הקשיים- אין חולק כי ממקום מושב המשיבים 3-4 בארומה לא יכולים היו המשיבים לראות את הפאב (הדבר נבדק- רי"ב); הכיצד, ללא תקשורת עם משיבים 1-2, (שכן לעת זו לא הוכחו אמצעי תקשורת) ידעו המשיבים 3-4 אימתי לצאת?; זאת ועוד- הטווח מארומה לפאב לכאורה מאפשר הפעלת מטען; מדוע בכלל לטרוח לצאת?
74. הבה נתקדם- המשיבים 3-4 יוצאים מארומה ונוסעים בגעתון; ללא תקשורת מוכחת- כיצד ידעו כי המטען הוטמן
75. לעת זו לא הוכח כי היו קיימים אמצעי תקשורת אחרים
76. לאחר הפעלת המטען- על פי דוחות התנועה, ממשיך רכב היונדאי באיטיות יחסית, יוצא מנהריה דרומה לכביש עכו מזרח; אין כל המלטות בהולה.
77. התכתבויות וואטסאפ לאחר האירוע עוסקות בהגעה לעבודה; אינן מעלות כל קשר לאירוע; ההיפך הוא הנכון; התקשורת הנה נורמטיבית לאחר האירוע, כשמדובר במשיבים שלכאורה דקות לפני כן לחצו על מתג הפעלה שהפעיל מטען, לכאורה, לפיצוץ פאב.

78. המשיבים 3-4 שותקים בחקירתם

79. התשתית הראייתית כנגד המשיבים 3-4 סובלת מחולשה; הראיה המרכזית הקושרת אותם היא כי יכולים היו להפעיל המטען, כי נמצאו במקום, בסמוך להגעת המשיבים 1-2, וכי נתיב נסיעתם מעלה חשד; עם זאת- לא נשללו אפשרויות אחרות באופן מוחלט או קרוב לכך, ועל כן יכולתם, יחד עם התנהלותם בדרך לפאב, סובלת מקשיים ראייתיים; גם אם אתיחס להתנהגותם לאחר האירוע (נושא הצימרים, השתיקה, ומציאת מכשיר נוסף של נוקיה), כל אלו מהווים התנהגות מפלילה, אך גם בהם אין כדי להקים תשתית איתנה.

80. בנסיבות אלו, לאור תשתית לכאורה עם קשיים ממשיים, ביחס למשיבים 3-4, יש לבחון העדפת חלופה בעניינם, שתכלול מעצר בית חלקי או מלא, וערובות להבטחת התייצבות למשפט ומניעת הימלטות מאימת הדין

ניתנה היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.